

Napele smo zadnje moči, da bi nas ne potolkel dež v morje. Že smo frčale nad suho zemljo, kar se ulije še hujša ploha, ki pobije mojo mater na tla. Nisem je mogla pustiti, spustila sem se tudi jaz na zemljo. Za mano še moje tovarišice in vse smo čepele okrog nje. Žalostno je še enkrat pogledala in že je prenehala dihati.

Dolgo smo čepele tam poleg mrtve, pa bližal se je človek, hu, saj to ni bil človek, črn je bil, gotovo je imel slab namen, in zbežale smo.

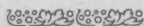
Na nadaljni poti smo letele počasneje. Tovarišice so mi tudi pravile med potjo, zakaj je moja mati tako grgrala pri petju. Dejale so, da so nekoč letele od vas tja v južne kraje. Pa je neki hudoben človek, bil je tudi črn, nastavljal zanjke, in moja mati se je ujela in zadrnila za vrat. K sreči je bila zanjka slaba in se je utrgala, da je odletela prosta. Prihitela je za nami s pokvarjenim grlom. Oj, kako sem jokala — je nadaljevala kukavica — in danes sem tudi tako žalostna, ko se spominjam svoje matere.“

„In kako je bilo dol na jugu?“ sem vprašal.“

„Oj lepo, lepo, in pri vas je tudi lepo...“

Kuku, kuku! In zletela je v mrak...

Mokriški.

Zvonček in citronček.

Razcvetel je zvonček
tam v zelenem vrtu,
sedel nanj citronček
pa mu šepetal:

„Oj ti beli zvonček,
kaj bi mi bingljaj
tak ponosno,
tak bahato
kaj bi se smehljaj?

Daj mi svojo čašico,
da posrebam sladki med,
daj, oj brž mi čašico!“

„Lahkoživi ti citronček,
oj ne kradi mi medice,
ona moje je bogastvo,

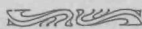
pusti, pusti mi medico!
lahkokrili ti citronček,
prosil ga je beli zvonček.

A citronček lahkoživi
ga ni slišal, ni ubogal,
že odprl je mlada ustka,
da bi srkal sladki med.

Pa prišel je mali Tonček
prišel z mrežo je zeleno,
vanjo je citrončka vjel.

Zasmejal se mu je zvonček,
zasmejal se mu je Tonček:
„No zdaj si pa sit, citronček!“

Bogumil Gorenjko.

Kaj bi tožen on ne bil?

Po stezici sred polja,
po stezici beli,
sam mladenič tožen gre
tožno v log zeleni zre,
v log veseli.

Kaj bi tožen on ne bil,
ko živi v tujini?
Rad bi njivico oral,
rad pšeničico sejal;
a živi v tujini!

Bogumil Gorenjko.

